הלכה · משנה תורה · מפרשים · חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים · ספר קניין

חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים על משנה תורה, הלכות עבדים

רבי אפרים נבון

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים על משנה תורה, הלכות עבדים

רבי אפרים נבון

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושים-מהגאון-בעל-מחנה-אפרים-על-משנה-תורה-הלכות-עבדים/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ד 4
הלכה ג 4
פרק ה 4
הלכה ב 4
הלכה ג 4
פרק ח 4
הלכה טו 4
הלכה יז 4

פרק ד

הלכה ג

ואינה נקנית בפרוטה. כתב הל"מ ז"ל זה נראה כוונת הרב ונראה כן מדברי הרא"ם וכו'. נ"ב אבל ק"ל דלקמן בגמרא אמרו בגרעון כסף מנא לן אמר חזקיה אמר קרא והפדה מלמד שמגרע פדיונה ואמאי איצטריך לזה והא מוי"ו דוכי תשיג נפקא:

פרק ה

הלכה ב

וזכין לאדם שלא בפניו. נ"ב מתוך דבריו נלמוד דאם העבד צווח לא מהני וה"ט דבכסף שנותן זה לרב קונה העבד את עצמו וכשצווח הרי הוא כאילו אמר איני רוצה לקנות את עצמי. וכן נראה בפ"ק דקידושין בהילך מנה והתקדשי לפלוני מקודשת מדין עבד כנעני. והשתא אתי שפיר הא דאמר ספ"ק דגיטין דא"ל ר"מ לחכמים והלא חוב הוא לעבד שאם היה עבד כהן אתה פוסלו מן התרומה אמרו לו הואיל ובעי נקט ארבע זוזי מישראל כלומר והוי עבד ישראל. משמע דוקא מהאי טעמא דאי בעי מקנהו לישראל ובעבד ישראל לא מהני האי טעמא ואיצטריכו לומר זכות הוא לעבד אבל מטעם דהואיל ובעי נקיט ארבע זוזי מחבירו ומשחררו לא מהני דבור העבד לומר איני רוצה וא"כ בשטר ע"י אחרים כיון דמדין זכיה אתינן עלה לא מהני לר"מ משא"כ בכסף דלאו מדין זכיה הוי דבקבלת רבו גרמה לו ומקנהו והעבד כל שהוא רוצה קונה את עצמו באותו כסף שהגיע ליד רבו כאילו נתנו הוא בעצמו:

הלכה ג

כתב מרן כ"מ ז"ל וכתב הרמב"ן ז"ל וכו' אף להוציאה מידי שעבוד. נ"ב מלשון התלמוד לא משמע הכי ודו"ק. ודברי הרמ"ה שהביא הטור כאן צ"ע:

פרק ח

הלכה טו

נוטל פדיונו מרבו וכו'. נ"ב נראה דאיירי אפי' כשיודע שהוא גזול ואעפ"כ צריך לתת לו דמיו משום שלא ימנעו מלפדותן:

הלכה יז

גלה דעתו שהפקיע שעבודו. אין להקשות מההיא דפ"ב, דכל היכא דהוי בלשון סילוק דמהני אפי' היכא דגופו קנוי כדמוכח פ"ד מהל' זכיה: